

Xót Nàng Thơ Xuân

Con còn biên biệt phương xa
Mồng Ba tưởng tượng: quê Nhà ra sao?
Ai còn, ai mất? Ôi chao
Tấm lòng ấm áp thuở nào Dì, Cô!

Mực thơ là nước mắt khô
Lưu vong đã đếm đủ phôi nỗi buồn!
Bốn mươi năm, lệ vẫn tuôn
Thương ơi thương quá cội nguồn tang thương!

Thanh niên: bọm nhậu đầy đường,
Công an, cán bộ: toàn phường dâm ô,
Trung ương: chuyên rước giặc vô,
Cục nào Cục nấy: Hán nô trầm trở!

Quê hương trưng đồ cờ Hồ
Mà dân đen đũi, cơ đồ ngả nghiêng
Bắc Nam lúc nhúc lảng giềng
Đỏ Tàu, đỏ Việt trống chiêng vang lừng.

Ai người đuổi giặc, lệ rưng,
Ai khua chiêng trống tụng bừng Triệu Trưng,
Xuân nào VẠN PHÚC phục hưng,
Tết nào thịnh vượng dân mừng: AN KHANG?

Hướng về, thương nhớ xóm làng
Tâm con thương nước, xót Nàng Thơ Xuân!

Ý Nga
Mồng Ba Tết Kỷ Hợi, 7.2.2019